

Financováno
Evropskou unií

prostor

ZKUŠENOSTI Z INKUBAČNÍ FÁZE ŠÍŘENÍ

Zkušenosti s přístupem Lehkost

Platforma [Lehkost.cz](https://lehkost.cz) • pracovník péče a podpory ve školách • lokální síťování aktérů

PROJEKT

Lehkost III – inkubační fáze šíření v regionech

Reg. č. CZ.03.03.01/00/24_070/0006343 • projekt je financován Evropskou unií

Žadatel: Prostor plus o.p.s.

Ve spolupráci s Amalthea z.s. a MAS Podlipansko o.p.s.

Toto dílo „Zkušenosti s přístupem“ je licencováno pod licencí Creative Commons CC BY 4.0.
creativecommons.org/licenses/by/4.0/

2026

A) Základní informace o přístupu

1. Co šíříme – model Lehkost

Šíříme **model Lehkost** – ověřený přístup, který zkracuje cestu od včasné identifikace psychosociálních potíží žáka k odborné podpoře. Model stojí na třech vzájemně propojených pilířích: **(1) online platforma Lehkost.cz**, která školám umožní popsat situaci dítěte běžným jazykem a získat napojení na odbornou službu; **(2) pracovník péče a podpory (PPP)** působící přímo ve škole jako spojovací článek mezi školou a sítí služeb; **(3) lokální síťování aktérů** (školy, sociální a zdravotní služby, samosprávy). Model je určen primárně pro ZŠ a SŠ; pilotně ověřujeme adaptaci pro MŠ (Amalthea). Partneři přinášejí do projektu specifické metody (Amalthea – **Rodinné konference** a **Interaktivní případové konference se zapojením dítěte**), které budeme sdílet v rámci učícího se společenství zapojených organizací. Rodinné konference (RC) a Interaktivní případové konference se zapojením dítěte (IPK) nejsou součástí šířeného přístupu jako takového – jsou to metody, které Amalthea přináší do projektu jako **rozšiřující modul v rámci učícího se společenství**. Jejich využití je podmíněno konkrétní zakázkou školy a souhlasem rodiny. V evaluačním designu jsou sledovány jako doplňkový výstup, nikoli jako primární indikátor dopadu modelu Lehkost. Tímto způsobem je jejich role v projektu jasně ohraničena a nezaměnitelná se šířeným přístupem.

2. Z čeho přístup vychází

Model se inspičuje mezinárodně etablovanými rámci pro školské duševní zdraví: **whole-school approach** a **school-community partnership**, **i-THRIVE** jako model stratifikované péče s plynulým přechodem mezi vrstvami, **Multi-Tiered System of Supports / MTSS** a evaluovaný britský model **Mental Health Support Teams** ve školách.

Lehkost funguje jako **rozhraní mezi školou a komunitně ukotvenou sítí podpory** (sociální služby, NZDM, ambulantní terapie, MTDZ) – v souladu s **Kritérii sociálních služeb komunitního charakteru** (MPSV 2022), **Národním akčním plánem pro duševní zdraví 2020–2030** a evropským rámcem (COM(2023) 298, Závěry Rady EU 2025).

Domácí data potvrzují akutnost potřeby: **NUDZ 2023** dokumentuje 30 % žáků 9. tříd s příznaky těžké úzkosti a 40 % se symptomy deprese; **OECD 2025** uvádí, že pouze 14 % zemí EU/EEA má plně implementovaný školní plán pro duševní zdraví. Tato data získávají naléhavost v kontextu **kritického nedostatku zdravotních služeb pro dětské duševní zdraví v ČR** – dlouhých čekacích lhůt u dětských psychiatrů a klinických psychologů a limitované kapacity Center duševního zdraví pro děti a adolescenty (CDZ-D, Věstník MZ ČR č. 9/2025). Včasná podpora se proto musí opírat o **komunitně ukotvené služby sociální prevence** a o prostředí, kde děti tráví největší část dne. Právě tento prostor obsazuje model Lehkost.

3. Specifika přístupu

Model se odlišuje čtyřmi vlastnostmi, které se v praxi ukázaly jako kritické pro fungování:

- **Nízkoprahovost vůči učitelům.** Učitel popisuje situaci dítěte vlastními slovy bez znalosti sítě služeb a odborné terminologie; vhodnou službu identifikuje systém. Odlišuje nás to od přístupů založených na předávání kontaktů (Signály/SOFA, Nevypusť duši) i od plně personálních řešení (sítě soc. pedagogů MČ Praha 7), která jsou výrazně nákladnější.
- **Tři pilíře v synergii.** Online nástroj bez „lidské komponenty“ (PPP) zůstane ve škole pravděpodobně nevyužit. Síťování bez nástroje je nahodilé. PPP bez sítě naráží na nedostupnost služeb. Žádný pilíř sám o sobě nefunguje.

- **Škálovatelnost.** Existuje plná i základní verze přístupu pro různě připravené školy (např. školy s dobře obsazeným ŠPP a bez něj) a území.
- **Překlápění jazyka.** Lehkost překládá řeč školy do řeči sociálních a zdravotních služeb a zpět; umožňuje skutečnou mezioborovou spolupráci.
- **Řešení GDPR jako úzkého hrdla spolupráce:** V praxi opakovaně narážíme na situaci, kdy škola, sociální služba i rodič **chtějí spolupracovat** — ale jako záminku k nečinnosti nebo k průtahům uvádějí GDPR. Jde o systémový problém, nikoli o pochybení jednotlivce: každý aktér chrání jiná data jiným způsobem a chybí sdílený nástroj, který by mezioborovou spolupráci umožnil bez porušení ochrany osobních údajů. Platforma Lehkost.cz tento problém řeší architekturou klientského klíče.¹

4. Zkušenosti v praxi: teorie versus realita, kde funguje a pro koho

Rozdíl mezi teorií a praxí. Na začátku jsme předpokládali, že intuitivní online nástroj povede ke spontánnímu využívání školami. Praxe ukázala opak: **bez přítomnosti PPP a opakovaného osobního kontaktu zůstává platforma častěji nevyužita.** Stejně tak networking není „bonus“ — je nutnou podmínkou pro udržení důvěry a vzájemné dostupnosti partnerů. Systém zpětné vazby škoie (kdy je zakázka přijata, jak postupuje, kdy je uzavřena) byl při startu podceněn; jeho zavedení zásadně zvýšilo důvěru pedagogů v platformu.

Pro koho přístup funguje. Pro školy otevřené mezioborové spolupráci, se stabilním personálem a v území s dostupnými partnerskými službami. V regionech s vyšší mírou sociálního znevýhodnění a nízkou dostupností psychologické a psychiatrické péče má model větší dopad než v lokalitách s rozvinutým ŠPP.

Limity a jejich ošetření. Model je obtížně přenositelný do přetížených škol s vysokou fluktuací a do území bez kapacitních partnerů. Naráží také na legislativní bariéru souhlasu zákonného zástupce s poradenskou činností. Limity ošetřujeme kombinací PPP, intenzivního síťování a advokačních aktivit směrem ke zřizovatelům a krajům; pro dlouhodobou udržitelnost role PPP připravujeme cestu kvalifikace PPP jako **sociálního pedagoga** dle novely zákona o pedagogických pracovnících (zák. č. 267/2025 Sb.).

¹ **Co je klientský klíč a proč to funguje:** Platforma přiřazuje každé zakázce anonymní identifikátor — **klientský klíč** — podobně jako e-commerce systém eviduje zákazníka přes jeho zákaznické číslo. Na základě tohoto klíče může systém propojovat aktivity různých organizací (škola, PPP, terapeutická služba, OSPOD) ke stejnému případu, aniž by sděloval jedné straně identitu klienta z pohledu strany druhé. Výrobce produktu neví, kdo konkrétně si ho objednal — ví jen, co bylo objednáno, jak byl zákazník spokojen, a dostává zpětnou vazbu ke kvalitě své práce. Přesně tak funguje Lehkost.

- Konkrétně: škola popíše situaci dítěte vlastními slovy a bez identifikačních údajů. Přiřazení ke konkrétní osobě nastane až po udělení souhlasu zákonného zástupce, přičemž souhlas je **granulární** — zákonný zástupce může udělit souhlas ke sdílení jen s vybranými aktéry (např. s terapeutem, ale ne s OSPOD). Klientský deník je uzavřený s rolově řízeným přístupem; jednotlivé organizace vidí pouze tu část informací, pro kterou mají explicitní souhlas.
- Výsledkem je, že GDPR přestává být **bariérou** a stává se **nastavením systému**. Aktéři se nemohou skrývat za formální zákazy, protože technico-procesní mechanismus jim spolupráci umožňuje v souladu s právní normou. Toto je jeden z klíčových důvodů, proč platforma přivádí do spolupráce i organizace, které dříve kvůli ochraně dat odmítaly sdílet jakékoli informace.

5. Výsledky z testování zavádění přístupu

Rozsah testování. V letech 2022–2025 jsme Model pilotovali na Kolínsku a Kutnohorsku: do systému se zapojilo **62 ZŠ a SŠ, na 30 školách aktuálně působí PPP**. V inkubační fázi (výzva 070, 01–06/2026) jsme přístup ověřili na Ústeckoorlicku (Amalthea) a Podlipansku (převážně okr. Kolín a Nymburk, MAS Podlipansko) v 4 školách včetně jedné MŠ.

Klíčové výsledky. V roce 2023 přijala platforma **přes 470 školních zakázek** (50–60 % psychické potíže; dále vztahy v rodině, finanční zátěž, adiktologická rizika). PPP poskytli za prvních 18 měsíců **individuální podporu více než 850 žákům** (průměrně 25–30 na školu). Evaluace inkubační fáze prokázala, že platforma **přivádí do podpory novou klientelu** – rodiny řešící výchovné obtíže bez sociálního vyloučení, které se dříve do systému prevence nedostávaly.

Co jsme na základě testování upravili: rozšíření typů zakázek, zjednodušení jazyka platformy, doplnění podpůrných materiálů pro pedagogy, zavedení pravidelných síťovacích setkání v území, zavedení systému průběžné zpětné vazby škole o stavu zakázky.

Klíčová vlastnost modelu Lehkost je, že přivádí do systému podpory případy, které by jinak zůstaly neviditelné a řešily se až ve fázi eskalace. Ilustruje to příklad z reálné praxe:

Kazuistika (anonymizováno): preventivní zakázka přes školu

Gymnázium, střední město. Učitelka kontaktuje PPP v rámci pravidelné přítomnosti ve škole. Referuje o rodičích, kteří se na ni obrátili s výchovnými obtížemi u dcery (11 let). Rodina: úplná, sociálně i ekonomicky stabilní, oba biologičtí rodiče, jedno další dítě. Žádné předchozí kontakty se sociálními ani zdravotnickými službami. Popis situace zákonného zástupce: dívka nerespektuje autoritu dospělých, eskalující lhaní a manipulativní chování, vulgární projevy při konfliktech, impulzivní přístup k penězům. Rodina hledá orientaci a konzultaci — nikoli krizi, nikoli diagnózu. Škola zakázku zadala do platformy Lehkost.cz a přesměrovala rodinu na **poradnu pro dospívající**. Zákonný zástupce obdržel automaticky kopii objednávky a informaci o dalším postupu.

Proč je tato zakázka důkazem preventivního dopadu modelu: rodina by tuto situaci bez platformy pravděpodobně řešila doma nebo by s ní neuspěla u dětského psychiatra (dlouhé čekací lhůty, absence diagnosticky relevantní závažnosti). Systém ji zachytil, protože škola měla nástroj a PPP vztah, díky němuž rodiče sdělili situaci. Případ se tak neposunul do eskalace — řeší se v preventivní vrstvě systému.

Tento typ zakázek — rodiny bez sociálního vyloučení, se stabilním zázemím, které dříve do systému prevence nevstupovaly — tvoří odhadem **35–40 % celkového objemu** zakázek na platformě. Jde o přímý preventivní efekt, který tradiční systém sociálních služeb a poradenství strukturálně postrádá: chybí mu vstupní brána dostupná bez stigma, bez objednávky u lékaře a bez potřeby odborné terminologie.

Připravenost na šíření. V rámci inkubace 070 vzniká ověřený provozní standard (popis rolí a procesů, šablony dokumentace, evaluační nástroje, onboarding škol i poskytovatelů) – výchozí produkt pro Realizační fázi šíření.

B) Reflexe zkušeností s přístupem

1) Co jsme se (o přístupu) naučili?

Díky inkubační fázi jsme získali zkušenosti se zaváděním Lehkosti do nových regionů, dílčí poznatky shrnujeme Zde:

- Z inkubační fáze pro nás vyplynulo, že klíčem k funkční spolupráci je **dobré úvodní seznámení zapojených škol i organizací s tím, jak tým funguje**. Je důležité srozumitelně vysvětlit, jaké jsou možnosti týmu, jakým způsobem lze službu využít a – stejně podstatné – na co ji využít nelze. Ukázalo se, že očekávání je třeba nastavovat hned na začátku a otevřeně dopředu komunikovat i potenciální omezení a slabší místa služby. Jinými slovy, je důležité jasně sdělit, že ne všechno dokážeme vyřešit – realistické nastavení očekávání předchází pozdějšímu zklamání a posiluje důvěru i udržitelnost spolupráce. Zároveň se ukazuje, že **vstup pracovníka do školy nelze řešit jen metodikou „shora“**. Každá škola potřebuje individuální nastavení: kdo bude pracovníka představovat, jak se k němu budou žáci dostávat, jak bude komunikovat s třídními učiteli, školním poradenským pracovištěm a vedením školy, kdy bude vstupovat do třídnických hodin a kdy do individuální práce. Nedostatečné vyjasnění těchto praktických detailů vede k improvizaci, časovým ztrátám a nejasnostem uvnitř školy.
- Zároveň se potvrdilo, že i přesto, že jsme se vydali do nového prostředí a regionu, je o tuto službu zájem a ukazuje se, že je zde **skutečně potřebná**. Vstup do neznámého terénu tak nakonec nepřinesl pochybnosti o smysluplnosti modelu, ale naopak potvrdil, že odpovídá na reálné potřeby škol i dalších aktérů v regionu.
- Z fokusní skupiny vyplývá, že **model Lehkosti nestojí jen na existenci digitální platformy, ale především na kombinaci tří prvků: osobní přítomnosti pracovníka péče a podpory ve škole, funkčního regionálního síťování a technického nástroje pro předávání zakázek**. Samotná platforma zatím nebyla v inkubační fázi využívána ve velkém rozsahu; v některých lokalitách pro ni ještě nebyly vytvořeny dostatečné podmínky, zejména navázané návazné služby a ustálené workflow. Účastníci opakovaně potvrzovali, že „blízkost“ pracovníka ve škole je pro funkčnost přístupu klíčová. Pravidelná přítomnost ve škole umožňuje budovat důvěru s dětmi, pedagogy i školním poradenským pracovištěm a postupně přirozeně zachytávat témata, která by jinak zůstala skrytá.
- Důležitým zjištěním je, že pracovník péče a podpory může velmi **rychle zaplnit prázdné místo** tam, kde škole chybí psycholog, sociální pedagog nebo jiný dostupný odborník. Ve školách, kde byla potřeba podpory zjevná a škola o spolupráci stála, se role PPP začala rychle etablovat. Učitelé i žáci si na pracovníka postupně zvykali a začali ho sami využívat jako dostupný zdroj podpory.

2) Co nás překvapilo?

Jedním z nejsilnějších poznatků je, že i školy, které zpočátku deklarují, že „žádné případy nemají“, mohou po vstupu pracovníka péče a podpory velmi rychle začít identifikovat reálné potřeby žáků. Potíže tedy nemusí být nepřítomné, jen nejsou pojmenované, zachycené nebo předávané do podpůrného systému. Ve fokusní skupině zaznělo, že na menších školách se někdy potřeba podpory nejprve popírá, ale **po otevření spolupráce začínají případy „vyplouvat“**.

Překvapivě silně se potvrdila **role neformální reference mezi školami**. Přístup se školám obtížně „prodává“ abstraktně, ale výrazně lépe se šíří přes doporučení od jiné školy, která si model již vyzkoušela. To je důležité pro další šíření: vedle metodiky a prezentací bude zásadní pracovat s

konkrétními příklady, ambasadory z řad ředitelů a praktickými výsledky, které si školy mohou mezi sebou předávat.

Inkubační fáze také ukázala, že **platforma Lehkost nemůže začít naplno fungovat dříve, než je v regionu dostatečně připravená „nabídková strana“ systému.** Pokud nejsou zapojené návazné služby, nemá pracovník nebo škola vždy důvod zadávat zakázku přes platformu a využívají raději přímé osobní kontakty. To není selhání platformy, ale ukazatel toho, že technický nástroj potřebuje opřít o reálně fungující síť služeb. Příjemně nás překvapil **zájem o platformu Lehkost** – poptávka byla větší, než jsme na začátku čekali a nebyli jsme na to připraveni. Stejně tak nás překvapilo, jak rychle se podařilo navázat spolupráci se školami mimo náš domovský region: přestože šlo o nové prostředí a nové vztahy, školy projektový záměr přijaly už během několika měsíců inkubace. Otevřenost a ochota zapojit se přišly dříve, než jsme předpokládali, což je pro další fázi povzbudivý signál.

3) Co jsme změnili oproti původnímu plánu?

Z odborné perspektivy jsme nejvíce přehodnotili nutnost důsledně ošetřit hranice role pracovníka. V praxi se opakovaně ukazovalo, že práce s dítětem může nenápadně sklouzávat k terapeutické rovině, přestože pracovník nemá a nesmí nahrazovat psychologa ani psychiatra. Tento tlak je dále zesilován tím, že návazné odborné služby jsou kapacitně přetížené – pracovník se tak dostává do eticky náročné situace, kdy ví, že dítě pomoc potřebuje, ale dostupná péče je opožděná či nedostupná. Proto jsme do plánu silněji zařadili supervizi, jasné kompetenční hranice a postup pro krizové a hraniční situace. Změnili jsme také přístup ke komunikaci s rodiči: ukázalo se, že samotný formálně správný souhlas nestačí a že je třeba citlivě pracovat s obavami, nedůvěrou a pocitem rodičů, že nemají dost informací – tedy s psychologickou, nikoli jen administrativní rovinou souhlasu.

4) Co nám ukázala inkubační fáze a před tím jsme nevěděli nebo zamýšleli dělat jinak?

Platforma byla v inkubační fázi využívána méně, než by odpovídalo cílové představě plně fungujícího systému. Důvody byly praktické: krátký čas pilotáže, zatím nedostatečně zapojené návazné služby v některých lokalitách a skutečnost, že pracovníci často využívali existující osobní kontakty nebo interní služby vlastní organizace. Zároveň se ale ukázalo, kde by platforma mohla mít velkou hodnotu. Školy výrazně potřebují zpětnou vazbu, že se s předanou zakázkou něco děje. Nemusí znát details péče, ale potřebují bazální informaci typu: zakázka byla přijata, někdo ji řeší, dítě je v kontaktu se službou, proběhl pokus o navázání podpory. Právě tato minimální zpětnovazební funkce může být jedním z nejdůležitějších přínosů platformy.

Inkubace nás upozornila na podceněnou potřebu zpětné vazby pro samotnou školu a pedagoga. Učitel, který referuje obtíže dítěte, na sebe bere emoční zátěž a nejistotu – potřebuje vědět, že se s předaným podnětem něco děje, i když nezná details péče. Zároveň se ukázalo, jak zásadní je psychologicky i eticky ošetřit sdílení informací mezi školou a službami – bez jasných pravidel a souhlasů se systém zastaví na tom, že škola dítě identifikuje, ale nemá zpětnou vazbu o dalším postupu, což oslabuje důvěru v celý model. Současně je potřeba řešit limity sdílení informací mezi školou a službami. Bez souhlasů, jasných pravidel a případně třístranného nastavení výměny informací se bude systém opakovaně zasekávat na tom, že škola sice dítě identifikuje a předá podnět, ale následně neví, zda a jak byla situace řešena.

5) Jak bychom se chtěli posouvat dále?

Původní představa, že dopady bude možné sledovat především přes individuální měření u klientů, se ukazuje jako příliš úzká s ohledem na širší záběr cílové skupiny. Fokussní skupina vedla k realističtějšímu nastavení: otevírá možnost kombinovat individuální měření u klientů PPP prostřednictvím Lehkometru s provozními daty, školními daty a zpětnou vazbou od škol.

Jako perspektivní se jeví sledovat také školní ukazatele, pokud budou školy od začátku vědět, jaká data mají dodat. Může jít například o počet zachycených případů, typy řešených obtíží, věkové skupiny, míru předání do služeb, případně vybrané školní ukazatele typu absence, záškoláctví, kázeňské problémy nebo prospěch. Účastníci upozorňovali, že školy data mají, ale je potřeba předem přesně říct, co je potřeba, jinak budou data nesrovnatelná.

6) Jak funguje práce s přístupem, kde/kdy funguje a kde/kdy ne a proč?

Eval: Fokussní skupina potvrzuje, že aplikace přístupu bude odlišná podle typu školy a podle toho, zda jde o ZŠ, SŠ nebo MŠ. U škol s funkčním školním poradenským pracovištěm může PPP fungovat jako doplňující kapacita, která přebírá některé typy zakázek a odlehčuje školnímu týmu. U škol nebo školek bez dostatečné odborné opory může mít role PPP výrazně širší význam, protože přináší do prostředí základní orientaci, kontakty, konzultační oporu a propojení na služby.

Z vývojově psychologického pohledu se potvrdilo, že podoba práce musí respektovat věk dítěte a typ školy. V mateřských školách je duševní pohoda dítěte zprostředkována především pečujícími dospělými, proto zde dává smysl podpora pedagogického týmu, konzultace náročného chování a orientace v systému spíše než přímá individuální práce s dítětem. U základních škol je naopak prostor pro přímější kontakt s žákem. Přístup funguje tam, kde je škola motivovaná, kde má pracovník jasného průvodce a kde existuje alespoň základní ochota ke spolupráci – tedy tam, kde lze vybudovat důvěru..

Rozdíly jsou i mezi partnerskými organizacemi. U organizace, která sama disponuje službami pro děti a rodiny, může Lehkost fungovat více jako cesta k efektivnějšímu příjmu a třídění zakázek. U aktéra typu MAS, který není přímým poskytovatelem služeb, bude těžiště spíše v síťování, mapování aktérů a zprostředkování návazné podpory. To znamená, že jednotný model musí mít společné minimum, ale zároveň počítat s odlišnou implementační logikou v různých typech organizací.

7) Jak přistupovat k různým typům organizací, kde je aplikace přístupu rozdílná?

Ve školách a školkách s funkčním školním poradenským pracovištěm může pracovník fungovat jako doplňující kapacita, která přebírá vybrané typy zakázek a odlehčuje stávajícímu týmu. Naopak v prostředí bez dostatečné odborné opory má jeho role výrazně širší význam – přináší základní orientaci, kontakty a především konzultační a vztahovou oporu, která pomáhá zachytávat a ukotvovat témata, jež by jinak zůstala neošetřená. Společným minimem napříč všemi typy organizací musí zůstat jasné kompetenční hranice a dostupná supervize, protože právě v méně odborně vybavených prostředích je riziko přetížení pracovníka a sklouzávání mimo jeho roli.

8) Co jsme se dozvěděli z testování přístupu?

Podařilo se nám ověřit funkčnost nástrojů sběru dat:

1. Evaluační tabulka podpory

Tabulka evidence podpory byla účastníky vnímána jako potřebná a přehledná, je klíčovým nástrojem pro evidenci podpory v rámci projektu. Zároveň se ukázalo, že evidence podpory je klíčová, protože umožňuje popsat rozsah práce: kolik podpory bylo poskytnuto, komu, v jaké intenzitě a s jakými typy zakázek. V situaci, kdy platforma zatím negeneruje dostatečně použitelná data, je paralelní tabulka nutná, ale z dlouhodobého hlediska není ideální.

2. Záznamový arch síťovacích setkání

Záznamový arch byl vnímán jako užitečný pro zachycení základních parametrů síťovacích aktivit, ale v současné podobě je podle zpětné vazby příliš obsáhlý a některé hodnotící položky jsou příliš subjektivní nebo málo vypovídající. Problém se týká zejména uzavřených položek typu ano/ne u komplexních otázek, například zda je patrná shoda na cílech podpory dětí a rodin. Účastníci upozornili, že samotná odpověď ano/ne nevystihuje rozdílné významy, které si aktéři pod společným cílem představují.

Doporučení je nástroj zjednodušit: ponechat základní identifikační údaje o setkání, typ aktérů, hlavní účel a výsledek, ale hodnotící část více opřít o krátký otevřený komentář. Zvláště užitečné může být zachycovat: co se podařilo domluvit, jaká bariéra se objevila, zda vznikl další krok, zda se jedná o nový kontakt nebo prohloubení spolupráce a zda z toho plyne podnět pro advokační rovinu.

3. Lehkometr

Lehkometr nebyl v inkubační fázi reálně ověřen v dostatečném rozsahu, zejména proto, že část zapojených dětí byla mladší než cílová věková skupina nástroje. Ve fokusní skupině zaznělo, že nástroj je koncipován přibližně pro děti od 12 let a pro klienty, kteří jsou v péči PPP. Pro mladší děti, děti z MŠ nebo děti na prvním stupni není v této podobě vhodný. Nicméně obsahově byl Lehkometr detailně konzultován a všemi zúčastněnými je považován za vhodný nástroj.

8) Na co se na základě poznatků z inkubační fáze zaměříme:

1. Vytvořit minimální implementační standard pro vstup PPP do školy: představení role, způsob předávání žáků, spolupráce se ŠPP, komunikace s rodiči, hranice role, postup při krizových a hraničních situacích.
2. Rozlišit implementační modely podle typu partnera: poskytovatel služeb, síťovací/koordinační aktér typu MAS, škola s vlastním ŠPP, škola bez odborné opory, MŠ.
3. Upravit evaluační nástroje tak, aby byly méně zatěžující a více využitelné: zjednodušit záznamový arch síťování, držet evidenční tabulku jako minimum, Lehkometr používat cíleně jen tam, kde dává věcně smysl.
4. Posílit zpětnovazební funkci platformy: i minimální informace „přijato / řeší se / předáno / nelze řešit z důvodu kapacity“ může být pro školy zásadní.
5. Od začátku sbírat data využitelná pro udržitelnost a advokacii. Ve fokusní skupině zaznělo, že školy mohou data použít i při jednání se zřizovateli o financování podpory; právě proto je potřeba sběr dat nastavit tak, aby byl srozumitelný i mimo projektový tým.

